

تأثیر سطوح مختلف نیتروژن بر خصوصیات فیزیولوژیک لیموی آب و نارنج

علی اصغر پهلوان پور فرد جهرمی، مسعود محبی جهرمی، غلامرضا معاف پوریان

عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس. ۲_ دانشجوی
کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی

به منظور بررسی اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن بر خصوصیات فیزیولوژیک نارنج و لیموترش، آزمایشی در سال ۱۳۸۲ بمدت ۲ سال در شهرستان جهرم اجرا گردید. دو پایه مرکبات (نارنج و لیموی آب) به عنوان سطوح فاکتور اصلی و چهار سطح کود نیتروژن (صفر، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی گرم در کیلوگرم خاک) به عنوان فاکتور فرعی در سه تکرار در یک آزمایش اسپلیت پلات در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی اجرا گردید. بمنظور بر آورد تاثیر این عوامل بر روند تغییرات شاخصهای رشد نظیر NAR و RGR و CGR و LAI و LAR و SLA و LWR و LAD از نهال های یک ساله لیموی آب و نارنج یکسان از نظر میزان رشد و نمو بعد از کاشت در گلدانهای حاوی خاک های مذکور هر دو هفته یک بار از هر گلدان نمونه برداری شد. نتایج به دست آمده نشان داد که لیموی آب نسبت به نارنج دارای شاخص برگ بالاتری بود. بیشترین مقدار LAI در سطح کودی ۱۵۰ میلی گرم در کیلوگرم خاک به دست آمد. لیموی آب بیشترین مقدار CGR را در سطح کودی ۱۵۰ میلی گرم در کیلوگرم و نارنج در سطح کودی ۱۰۰ نشان داد. حداکثر سرعت رشد نسبی (RGR) در نارنج در سطح ۱۰۰ و در لیمو در سطح ۵۰ به دست آمد. با افزایش سن گیاه CGR و RGR افزایش می یافت. اثر فاکتور اصلی (پایه های مرکبات) بر روی میزان سطح ویژه برگ (SLA) و فتوسنتز خالص (NAR) در سطح ۵ درصد آزمون دانکن معنی دار نبود و هر دو گیاه در یک سطح قرار داشتند ولی با افزایش نیتروژن SLA نیز افزایش یافت. روند تغییرات NAR نسبت به زمان، روند نزولی داشت. نسبت سطح برگ (LAR) ابتدا یک روند افزایشی و پس از رسیدن به یک حداکثر، کاهش یافت. بیشترین مقدار نسبت وزن برگ (LWR) در لیمو و بیشترین مقدار دوام سطح برگ (LAD) در نارنج مشاهده شد ولی سطوح مختلف کودی اختلاف معنی داری بایکدیگر از نظر این صفت نداشتند.